

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Rådets direktiv om luftkvalitetsnormer for så vidt angår nitrogen dioxide

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 13. september 1983)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I De europæiske Fællesskabers handlingsprogrammer på miljøområdet af 1973 ⁽¹⁾, 1977 ⁽²⁾ og 1982 ⁽³⁾ bebudes en prioriteret aktion vedrørende nitrogen dioxide som følge af stoffets skadelighed, og den nuværende viden om dets indvirkning på menneskets sundhed og på miljøet;

uensartetheden af de allerede gældende bestemmelser eller bestemmelser, der udarbejdes i de forskellige medlemsstater for så vidt angår luftens indhold af nitrogen dioxide, kan forårsage ulige konkurrencevilkår og således få direkte indvirkning på fællesmarkedets funktion; der bør derfor foretages en indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne som fastsat i traktatens artikel 100;

en af Det europæiske økonomiske Fællesskabs vigtigste opgaver er at fremme en harmonisk udvikling i Fællesskabet som helhed og en varig afbalanceret ekspansion, opgaver, hvis løsning er utænkelig uden en bekæmpelse af forurening og gener og uden en forbedring af livskvaliteten og miljøbeskyttelsen; da traktaten ikke indeholder den fornødne hjemmel hertil, bør traktatens artikel 235 tages i anvendelse;

for navnlig at beskytte menneskets sundhed og miljøet bør der for nitrogen dioxide fastsættes en grænseværdi, som i bestemte tidsrum ikke må overskrides på medlemsstaternes område, idet den pågældende værdi baseres på resultaterne af det arbejde, der er udført af WHO, især vedrørende de dosis/virkningsforhold, der er opstillet for dette forurenende stof;

da det trods de foranstaltninger, der træffes, er muligt, at grænseværdien ikke kan overholdes i visse områder, kan medlemsstaterne indrømme tidsbegrænsede undtagelser på betingelse af, at de forelægger Kommissionen planer for en gradvis forbedring af luftkvaliteten i de pågældende områder;

de foranstaltninger, der træffes i henhold til dette direktiv, skal være økonomisk gennemførlige og forenelige med en afbalanceret udvikling;

selv om nitrogenmonoxid ikke i sig selv er skadelig for sundheden, er det et foreløbigt led i dannelsen af nitrogen dioxide, hvorfor det bør måles, således at det er muligt at kontrollere de forurenende stoffer, det kan danne;

nitrogen dioxide virker ligeledes som forløber for dannelsen af fotokemiske oxidanter, der kan have skadelige virkninger for mennesker og miljø, og en forebyggende aktion kan bidrage til at begrænse dannelsen heraf;

der bør indføres en passende overvågning af luftkvaliteten, herunder af overholdelsen af grænseværdier, hvorfor det er nødvendigt at oprette ikke blot målestationer, der kan tilvejebringe de oplysninger, som er påkrævet til direktivets gennemførelse, men også stationer til måling af det nitrogenmonoxid, der er en foreløber for dioxidet;

da der i medlemsstaterne findes forskellige prøveudtagnings- og analysemetoder, bør det under visse betingelser tillades, at der anvendes andre prøveud-

⁽¹⁾ EFT nr. C 112 af 20. 12. 1973, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. C 139 af 13. 6. 1977, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. C 46 af 17. 2. 1983, s. 1.

tagnings- og målemetoder end de i direktivet fastsatte referencemetoder;

udover grænseværdien bør der fastlægges vejledende værdier, der skal hjælpe medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger med henblik på overholdelse af grænseværdien, og som ligeledes repræsenterer luftkvalitetssmålsætninger på mellemlang og lang sigt;

der kan senere blive behov for at ændre de i dette direktiv omhandlede referencemetoder til prøveudtagning og analyse på baggrund af den tekniske og videnskabelige udvikling på området; for at lette gennemførelsen af de hertil påkrævede foranstaltninger bør der indføres en procedure for et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i et udvalg for tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv har til formål at fastsætte:

1. en grænseværdi (bilag I) for luftens indhold af nitrogendioxid samt anvendelsesbetingelser for dennes grænseværdi med henblik på
 - at forbedre beskyttelsen af menneskets sundhed;
 - eventuelt at bidrage til beskyttelsen af miljøet.
2. Vejledende værdier (bilag II), der skal hjælpe medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger vedrørende grænseværdiens overholdelse.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

»grænseværdi«: nitrogendioxidkoncentrationen, anført i Tabel A i bilag I, der ikke må overskrides på medlemsstaternes samlede område i bestemte tidsrum og under de betingelser, der er fastlagt i de følgende artikler.

»vejledende værdier«: de nitrogendioxidkoncentrationer anført i bilag II, ved hvilke medlemsstaterne, når de overskrides, skal udvise særlig agtpågivenhed og planlægge nedbringende foranstaltninger for at hindre, at grænseværdien overskrides.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at koncentrationerne af nitrogendioxid i luften fra den [1. april 1986], uden for arbejdspladsen og bygninger, ikke overstiger den grænseværdi, der er anført i bilag I.

2. Når nitrogendioxidkoncentrationerne i luften i nogle bestemte områder under særlige omstændigheder, på trods af trufne foranstaltninger, imidlertid risikerer at overskride den i bilag I anførte grænseværdi efter den [1. april 1986], underretter den pågældende medlemsstat Kommissionen herom inden den [1. oktober 1985].

Den meddeler samtidig Kommissionen sine planer for gradvis at forbedre luftkvaliteten i de pågældende områder. Disse planer skal være udarbejdet på grundlag af de relevante oplysninger om arten, oprindelsen og udviklingen af denne forurening og specielt rumme en beskrivelse af de foranstaltninger, der er eller vil blive truffet, og af de procedurer, der er eller vil blive iværksat af medlemsstaten. Disse foranstaltninger og procedurer skal resultere i, at nitrogendioxidkoncentrationerne i luften i de pågældende områder så hurtigt som muligt og senest inden den [1. april 1993] bliver mindre end eller lig med den grænseværdi, der er anført i bilag I.

3. Hvis de vejledende værdier i bilag II overskrides, skal medlemsstaterne træffe alle forholdsregler til øget overvågning og/eller nedbringelse for at forebygge enhver risiko for at grænseværdien overskrides.

Artikel 4

1. I de områder, hvor den pågældende medlemsstat finder det nødvendigt at begrænse eller forebygge en forudsigelig forøgelse af nitrogendioxidforureningen som følge af bl.a. by- eller industriudvikling, fastsætter medlemsstaten grænseværdier, der er lavere end grænseværdien i bilag I.

2. I de områder, hvor medlemsstaten finder, at der skal ske en særlig beskyttelse af miljøet, fastsætter den værdier, der ligger en del under grænseværdien i bilag I.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de værdier, frister og tidsplaner, de har fastsat for de i stk. 1 og 2 omhandlede områder, samt eventuelle relevante foranstaltninger, de har truffet.

Artikel 5

1. Medlemsstaterne sørger for, at der er målestationer, der fremskaffer de data, der er nødvendige for direktivets gennemførelse, navnlig i de områder, hvor den i artikel 3, stk. 1, omhandlede grænseværdi overskrides eller der er risiko herfor, og hvor befolkningen kunne blive udsat, samt i de i artikel 4 omhandlede områder.

2. For de i artikel 3, stk. 2, og artikel 4 omhandlede områder opføres der målestationer i overensstemmelse med de specifikationer, der er anført i bilag III. De pågældende stationer bør om muligt ligeledes måle koncentrationer af nitrogenmonoxid.

Artikel 6

1. Fra den [1. april 1986] underretter medlemsstaterne senest seks måneder efter afslutningen (fastsat til den 31. marts) af den etårige referenceperiode Kommissionen om de tilfælde, den i bilag I anførte grænseværdi er overskredet, og om de målte koncentrationer.

2. Senest et år efter udløbet af den etårige referenceperiode underretter medlemsstaterne også Kommissionen om årsagerne til de pågældende overskridelser og om de foranstaltninger, de har truffet for at hindre en gentagelse.

3. Medlemsstaterne meddeler endvidere Kommissionen efter dennes anmodning oplysninger om nitrogendioxidkoncentrationen i de områder, de har fastlagt i henhold til artikel 4, stk. 1 og 2.

Artikel 7

Kommissionen offentliggør regelmæssigt en sammenfattende rapport om gennemførelsen af dette direktiv.

Artikel 8

Gennemførelsen af de foranstaltninger, der træffes i medfør af dette direktiv, må ikke bevirke, at der sker en mærkbar forringelse af luftkvaliteten i de landlige områder, hvor der på iværksættelsestidspunktet for dette direktiv konstateres en ringe nitrogendioxidforurening i forhold til den grænseværdi, der er anført i bilag I. Denne bestemmelse er ikke til hinder for, at der oprettes omfartsveje ved bymæssige bebyggelser.

Artikel 9

1. Til gennemførelse af dette direktiv anvender medlemsstaterne enten de prøveudtagnings- og analysereferencemetoder, der er anført i bilag IV, eller enhver anden prøveudtagnings- og analysemetode,

der giver resultater, der opnås med referencemetoden, hvilket de på forhånd godtgør over for Kommissionen.

2. Inden den [1. april 1985] fastsætter Kommissionen de nærmere bestemmelser for, hvorledes det godtgøres, at der er tilfredsstillende overensstemmelse.

Artikel 10

1. Inden en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1 og 2, fastsætter værdier for nitrogendioxidkoncentrationen i luften i et område nær ved grænsen til én eller flere andre medlemsstater, konsulterer den først de pågældende medlemsstater. Kommissionen underrettes og kan, hvis den ønsker det, deltage i disse konsultationer.

2. Hvis den grænseværdi, der er anført i bilag I, eller de i artikel 4, stk. 1 og 2, omhandlede værdier, for så vidt der i overensstemmelse med stk. 1 har fundet konsultationer sted om disse værdier, overskrides eller risikerer at blive overskredet som følge af en mærkbar forurening, der har eller kan have sin oprindelse i en anden medlemsstat, konsulterer de berørte medlemsstater hinanden med henblik på at afhjælpe situationen. Kommissionen underrettes om og deltager i de pågældende konsultationer.

Artikel 11

De ændringer, der er nødvendige for at tilpasse kravene i bilag III og IV til den tekniske udvikling, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 13. Disse ændringer må ikke bevirke, at grænseværdien i bilag I direkte eller indirekte ændres.

Artikel 12

1. Med henblik på gennemførelsen af artikel 11 nedsættes der et udvalg for tilpasning af dette direktiv til den videnskabelige og tekniske udvikling, i det følgende benævnt »udvalget«, som sammensættes af repræsentanter for medlemsstaterne under forside af en repræsentant for Kommissionen.

2. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 13

1. Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel, forelægges sagen for udvalget af dets formand, enten på dennes initiativ eller på anmodning af en medlemsstats repræsentant.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver udtalelse om dette forslag inden for en tidsfrist, som formanden kan fastsætte alt efter,

hvor hastende det pågældende spørgsmål er. Udvalget træffer afgørelse med et flertal på 45 stemmer, idet medlemsstaternes stemmer får tildelt vægt som fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i stemmeafgivelsen.

3. Kommissionen vedtager de planlagte foranstaltninger, når de stemmer overens med udvalgets udtalelse.

Hvis de planlagte foranstaltninger ikke stemmer overens med udvalgets udtalelse, eller hvis der ikke foreligger nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Hvis Rådet ikke har truffet afgørelse efter en tidsfrist på tre måneder af regne fra den dag, da forslaget blev

det forelagt, vedtager Kommissionen de foreslåede foranstaltninger.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for senest [1. april 1986] at efterkomme dette direktiv og underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne sørger for at meddele Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 15

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

Grænseværdi for nitrogendioxid

(Grænseværdien er udtrykt i $\mu\text{g}/\text{Nm}^3$)

Referenceperiode ⁽¹⁾	Grænseværdi for nitrogendioxid
År	200
	98 %-fraktil beregnet på grundlag af middeltimeværdier fra hele året ⁽²⁾

⁽¹⁾ Den etårige referenceperiode begynder den 1. april og slutter den 31. marts det følgende kalenderår.

⁽²⁾ For at beregningen af 98 %-fraktilen skal være gyldig, kræves der 60 % af de mulige årlige værdier, og de skal så vidt muligt være ensartet fordelt gennem det pågældende år for det pågældende målested.

Såfremt der for visse steder ikke foreligger målte værdier for en periode på over to uger, skal der gøres opmærksom herpå ved opgivelsen af den beregnede fraktil.

Beregningen af 98 %-fraktilen på grundlag af middeltimeværdier fra hele året foretages således: 98 %-fraktilen skal beregnes på grundlag af faktisk målte værdier og ikke interpolerede eller ekstrapolerede værdier. De målte værdier afrundes til nærmeste hele $\mu\text{g}/\text{m}^3$. For hvert sted opstilles alle timeværdierne i rækkefølge efter voksende størrelse:

$$X_1 \leq X_2 \leq X_3 \dots \dots \leq X_k \leq \dots \dots X_{N-1} \leq X_N$$

98 %-fraktilen er værdien af det k'te element, hvor k beregnes efter følgende formel:

$$k = (q \times N) + 1$$

q er lig med 0,98 for så vidt angår 98 %-fraktilen og 0,50 for så vidt angår 50 %-fraktilen og N er antallet af faktisk målte værdier.

Værdien $(q \times N)$ afrundes til nærmeste hele tal.

*BILAG II***Vejledende værdier for nitrogendioxid**(udtrykt i $\mu\text{g}/\text{Nm}^3$)

Referenceperiode	Vejledende værdier for nitrogendioxid
	50
	50 %-fraktil beregnet på grundlag af middeltimeværdier fra hele året
	135
	98 %-fraktil beregnet på grundlag af middeltimeværdier fra hele året

Beregningen af disse %-fraktiler foretages efter formelen i bilag I, pkt. 2, idet q-værdien er 0,50 for 50 %-fraktilen og 0,98 for 98 %-fraktilen.

*BILAG III***A. Placering af målestationer til overvågning af koncentrationen af NO_2 i luften**

1. Til overvågning af koncentrationen af NO_2 er det nødvendigt at foretage overvågningsmålinger i to særlige situationer, hvor mennesker er udsat, og hvor grænseværdierne risikerer at blive overskredet:
 - afgrænsede steder (f.eks. smalle gader),
 - kritiske områder (f.eks. områder udsat for »fotokemisk smog«)
2. På afgrænsede steder skal der være mindst en målestation et sted, hvor koncentrationen af NO_2 hovedsagelig påvirkes af trafikemission, og helst der, hvor koncentrationen af NO_2 må forventes at være højest.
3. I kritiske områder skal koncentrationerne af NO_2 overvåges af målestationer, der befinder sig uden for direkte indflydelse fra færdsel, med en tæthed af mindst tre stationer pr. 100 km^2 . Der skal være en station på det sted, hvor der er størst sandsynlighed for at finde den højeste koncentration.
4. Udtagningspunktet bør ligge i en højde af 1,5-5 meter.
5. Der skal være tilstrækkelig afstand mellem udtagningspunktet og lokale faste kilder til emission af NO_2 til at undgå, at måleresultaterne påvirkes direkte heraf.

B. Målestationernes drift

1. Hvis en medlemsstat vælger en målemetode, der afgiver fra den i bilag IV fastlagte referencemetode, så skal medlemsstaten alligevel tage hensyn til de almindelige foreskrifter vedrørende prøvetagning, som er anført i referencemetoden.
2. De aflæste værdier skal behandles og videregives med en nøjagtighed på mindst 5 µg/m³.
3. Den endelige aflæsning af instrumenterne skal foretages på en sådan måde, at der kan beregnes et timegennemsnit. Disse timegennemsnit skal:
 - i de tilfælde, hvor grænseværdierne ikke er overskredet, opbevares, indtil den endelige rapport til Kommissionen er udarbejdet, som fastsat i artikel 7;
 - i tilfælde, hvor grænseværdierne er overskrevet, opbevares, indtil de i artikel 3 krævede målinger er udført.

BILAG IV

Prøveudtagnings- og analysereferencemetoder til brug for dette direktiv

Til bestemmelse af nitrogendioxid gælder de prøveudtagnings- og analysereferencemetoder, der er beskrevet i ISO DP 7996.

For disse metoder er de oversættelser autentiske, som dette organ har offentliggjort, samt de øvrige versioner, som Kommissionen attesterer i overensstemmelse hermed.
